Anul XIV. No. 2630 — 8 PAGINI 2 LEI — Sâmbătă 25 Decembrie 1937

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile; STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim Redactor: N. PAPAGHEORGHE

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 700
Pe şase luni . . . . » 350
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari » 2000
Un număr vechiu . . . . » 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF
TELEFON: Direcţia . . . . 3.26.60. Administraţia . . . 3.26.60. Redacţia . . . . 3.26.60.

Turneul în Turcia

NOTE DE DRUM...

Titi Dumitrescu, tânărul jucător al echipei Capitalei povesteşte...

Titi Dumitrescu, excelentul jucător al Sportului Studenţesc şi corespondentul nostru ocazional în turneul din Turcia, ne-a trimis eri următoarea scrisoare:

«Mai sunt două minute până la plecarea trenului. Stăm toţi la ferestrele vagonului privind pentru ultima oară peronul, care pentru noi reprezenta parcă întreaga Românie. N'aş putea spune ce simţeam în acel moment. Un fel de nostalgie amestecată cu regretul că las acasă pe cei dragi, plecând în necunoscut.

O voce poruncitoare şi totuş puţin tărăgănată m'a scos din reverie:

— Poftiţi în vagoane! Poftiţi în vagoaneeeee!...

— La revedere!

— Să ne scrii.

— Drum bun...

— La revedere!

Trenul a pornit încet, în legănat de roţi scârţâinde.

După cinci minute m'am desprins dela fereastră pentru a găsi un loc în compartment.

Pe echipe...

Intr'un compartiment cei şase jucători dela U. Tricolor fac corp comun. S'au desbrăcat de haine, căci e cald şi au început o «şuetă» serioasă. Subiectul, bine înţeles, este... Turcia.

In alt compartiment sunt cei şase univeritari, în frunte cu «Nea Titel», pe care jucătorii îl numesc în semn de admiraţie şi plagiat după «Mama Grachilor»...

«Mama Sportului-Studenţesc»!

Tinerii studenţi sunt foarte voioşi. Râd, glumesc, se înghiontesc. Mulţi pleacă pentru prima oară în străinătate.

In alt compartiment, cei trei juventişti sunt conduşi de Endreffy, care pentru prima oară se vede şi el centru... atacant.

Contra obiceiului, portarul roş-albaştrilor este foarte vorbăreţ.

— Ştiţi voi cine sunt eu? Ajung al doilea Zamora!

Si se şi jură:

— Pe cuvântul meu de cinste! După cum se vede echipele nu şi-au amestecat încă cadrele. Sunt separaţi ca şi în clasamente.

Un păhărel de vin

La 8,30 Coloman, managerul echipei îşi ia rolul de gazdă în serios şi începe distribuirea raţiei: un sfert de pâine, ½ kgr. de mezeluri, o bucată de caşcaval, de cap de om. Se adaugă un castravete şi... un păhărel de vin!..

Universitarii — prevăzători — au avut grijă să-şi ia la plecare o damigeană de cinci kgr. de vin ames-

(Continuare în pag. III-a)

DARUL LUI MOŞ CRACIUN...

...adus federaţiei footballului românesc

ROMANIA-GERMANIA

La întoarcerea echipei naţionale dela „Cupa mondială"?

Va fi îmbogăţit calendarul internaţional pe 1938?

In ultimul comitet federal, care a ţinut şedinţă la 9 Decembrie, s'a aprobat în principiu, programul de activitate internaţională al federaţiei române.

Este un program cât se poate de încărcat, cu jocuri în ţară şi în străinătate.

Dacă cititorii noştri îşi mai amintesc, din acest program face parte şi un joc pe care România urmează să-l dispute peste hotare, ca match de antrenament, inainte de campionatul mondial. Acest match ar urma să aibe loc cu o săptămână înainte de marele eveniment pentru care suntem virtualmente calificaţi, în urma forfaitului Egiptului dela 17 Decembrie.

Nu se ştie încă adversarul pe care-l va înfrunta echipa României. Se vorbeşte că matchul se va disputa la Budapesta sau Bruxelles. Ceeace ar însemna că adversarul nostru va fi fie Ungaria sau Belgia.

Nimic definitiv nu se ştie în această privinţă.

Pe de altă parte mai este în discuţie un match cu Germania, care ar urma să aibe loc tot pe teren străin. Data acestui match nu se poate preciza.

Totul este în funcţie de data la care se va încheia participarea noastră şi a Germaniei la campionatul mondial.

In orice caz, matchul se va disputa şi va constitui o revanşă a primei noastre întâlniri cu Germania de la Erfurt.

Szepan şi Lechner — vedetele Germaniei

Literaţii şi sportul — Un mare interview

D. IONEL TEODOREANU

vorbeşte „Gazetei Sporturilor"

Facem cunoştinţă cu „Costică-Pupă-Lumânare", marele campion de sărituri; „Mitică-Praştie", marele sprinter; şi „Tăvăluc", neîntrecutul boxeur cu pumnul definitiv

D. Ionel Teodoreanu, marele nostru romancier, a binevoit a acorda „Gazetei Sporturilor", prin intermediul corespondentului nostru din Iaşi, un interview. Pentru mărinimoasele sentimente pe cari le manifestă faţă de sport în acest minunat interview, orice introducere ar fi de prisos.

— Este ştiut, domnule Teodoreanu, că sunteţi un pasionat sportiv. Care sunt sentimentele dv. faţă de această manifestare şi ce apreciaţi la ea?

— Ca toţi copiii din ţara aceasta, am început să practic sporturile fără să ştiu că fac sport.

In copilăria mea sportul se chema joacă şi toţi copiii se jucau pe maidan şi toloacă, fără subvenţii, fără echipament sportiv şi fără regulament.

Sportul era pentru noi un mod spontan de a exprima, dincolo de disciplina şcolară şi de căminul părintesc, surplusul de energie care la şcoală însemna notă proastă la conduită, iar acasă activitate incomodă pentru liniştea părinţilor.

Vara şi iarna, am practicat pe atunci toate jocurile pe care derbedeii şi golanii maidanelor le transmiteau din generaţie în generaţie, odată cu poreclele cele mai burleşti ale celor care se ilustraseră odinioară.

«Costică-Pupă-Lumânare», ştiu că fusese mare săritor în înălţime. Dece «Pupă - Lumânare»? Poate că această poreclă e o metoforă subtilă, definind concomitent şi îndeletnicirile bisericeşti ale misteriosului Costică, precum şi saltul în înălţime, drept ca lumânarea aprinsă, realizat de acest «Costică», ortodox prin îndeletnicire şi sportiv prin vocaţie.

«Mitică-Praştie», nu fusese după cum s'ar putea crede campion al praştiei, ci campion al fugii, adică «sprinter»: pe atunci diagnosticul sportiv nu era importat din Anglia, ci era produsul imaginaţiei golanilor din mahalale, care, după cum se vede, îl concurau pe Omer fără să ştie.

Nu pot să-l trec cu vederea nici pe «Matache-Piston», zis «Tăvăluc», care după vârstă şi mustaţă ar fi trebuit să fie în clasa 8-a, poate chiar student şi care în realitate era vedeta repetenţilor gimnaziului cu patru clase «Alexandru cel Bun».

«Tăvăluc» nu lovea cu palma, ci cu pumnul. Un pumn definitiv ca un punct la sfârşitul unei cărţi.

Despre toţi aceştia auzisem. Am căutat să fiu la înălţimea acestor porecle legendare, învăţând de mic să fug iute, (dar nu din faţa duşmanului), să lovesc cu pumnul, nu cu palma închisă, deajuns de prompt şi de neprevăzut ca lovitura să nu-mi fie «telefonată»; să joc oina, să sar gardurile, să mă dau pe ghiaţă în călcăie, să înnot, etc.

Pe atunci, sport în sensul actual al acestei noţiuni, nu făceau decât copiii de oameni bogaţi. Cred că înainte de războiu sportul în ţara românească era o practică boerească, inaccesibilă mulţimilor.

Gândeşte-te: călăria, tennisul, floreta, adică sporturile cele mai reputate pe atunci, nu erau practicate decât de o minoritate privelegiată.

Sportivizarea de astăzi coincide cu răspândirea democraţiei şi mi se pare că e un dar al ei.

«FOOTBALLUL — ACEST ŞAH VIOLENT...»

— Care este sportul dv. preferat?

— In genere, oamenii preferă ce le este mai accesibil şi ceiace pot face mai bine.

După acest criteriu, sportul meu preferat ar fi patinajul. Ca spectator însă sportul meu preferat este foot-ball-ul — *acest şah violent, la care puterea fizică şi creerul, participă, contopite într'o egală măsură.*

In jocul de foot-ball găsesc şi emoţiile violente pe care mi le-a dat lectura epopeelor şi agrementul subtil pe care mi-l dă lupta verbală dintre doi oratori iscusiţi.

De pildă: la nu ştiu care match internaţional desfăşurat la Bucureşti la O.N.E.F. am asistat la un episod pe care emoţia mea în aşează alături de baladele eroice

Iarba era verde, ziua strălucitoare de soare, mulţimea vibra toată, făcută parcă din lemnul nobil al vioarelor Stradivarius.

România era învinsă. Strigătele intermitente «Haide România», aveau ceva atât de solemn şi de patetic, încât le ascultam cu acea înfiorare a şirii spinării pe care ţi-o dau armatele ce se duc la războiu.

La un moment dat, Bodola ia mingea dela înaintaşii adverşi chiar din apropierea porţii româneşti, salvând, cum se spune, un goal gata făcut.

Mulţimea respiră uşurată. Bodola nu pasează. Porneşte singur cu mingea. Trece de un adversar. Deja, involuntar şi inconştient, acţiunea lui se proecta pe poveşti. Făt-Frumos care trece învingător pe lângă balaurul cu 7 capete care îl opreşte la fântâna dela capătul împărăţiei. Mulţimea simte că se întâmplă ceva extraordinar. Ooamenii îşi pierd individualitatea şi toţi laolaltă, toţi devin simpli fulgi în două aripi imense care se ridică a zbor.

(Continuare în pag. III-a)

„Gazeta Sporturilor" urează cititorilor săi

„Sărbători fericite"